

[Korsgaard.]

mene, at hvis der ikke havde gjort sig ganske særlige Forhold gældende i dette Tilfælde, vilde denne Bane alene derved, at Staten har givet de tre Femtedele til dens Anlæg i Stedet for som normalt Halvdelen, være — jeg kunde næsten fristes til at sige: i høj Grad — favoriseret. Her er imidlertid kommet det til, at der til denne Bane var knyttet en anden og væsentlig længere Bane, en Bane, hvis Anlæg det nu har vist sig uklogt at gennemføre, og det kan da for saa vidt kun hilses med Tilfredshed, at man i Tide har set det og ikke har kastet mange Tusinder ud til et Foretagende, der, som Tiderne nu en Gang har udviklet sig, ikke er rimeligt. Her kommer vi altsaa til at staa overfor en Afvikling, og i et saadant Tilfælde er det ikke saa urimeligt, at der kan komme en hel Mængde Tvivlstilfælde med Hensyn til den ene og den anden Parts Forpligtelser. Jeg forstaaer jo, særlig efter private Udtalelser af den højtærede Minister til mig, at det er Forhold af den Art, som bevirker, at Lovforslaget er stillet; maaske kan man ogsaa læse det ud af Ministerens Fremsættelsestale og af Lovforslagets Bemærkninger. Jeg maa imidlertid tilstaa, at jeg ikke har kunnet trænge dybere ind i, hvorledes Forholdene ligger, og derfor vil jeg henstille, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, der formentlig kan arbejde meget hurtigt, men hvor vi kan faa Lejlighed til at faa en mere indgaaende Udredning af Spørgsmaalet. Det er muligt, at en saadan Udredning vil bevirke, at ogsaa mit Parti maa finde det rimeligt at gaa til det forholdsvis store Bidrag, der her er Tale om. Indtil videre imødeser vi altsaa denne Udredning, og jeg skal saa til sin Tid meddele, om mit Parti derefter kan billige Lovforslaget eller ikke.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen, der skulde have været det radikale Venstres Ordfører i denne Sag, er desværre blevet forhindret i at være til Stede i Dag, og jeg skal derfor paa vort Partis Vegne give det foreliggende Lovforslag vor bedste anbefaling. I øvrigt skal jeg ikke knytte synderlige Bemærkninger til det, da det forekommer mig, at de trykte Bemærkninger til fulde siger, hvad der kan være af Interesse at sige i Sagen. Jeg har forstaaet paa det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen, som jo er inde i Sagens Detaljer, at der har været store Vanskeligheder med at finde en Ordning, hvilket ogsaa er blevet bekræftet i Dag af det andet lokal-kendte Medlem, det ærede Medlem Hr.

Vanggaard. Naar man nu er naaet til den foreliggende Ordning, ganske vist ved et Offer fra Statens Side, maa man jo se dette Offer paa Baggrund af de særlige Forhold, der har udviklet sig deroppe, specielt dette, at en Bane, der er blevet vedtaget af Rigsdagen, og som allerede har kostet nogle Penge, nu ikke kommer til Udførelse. Under Hensyn til alle foreliggende Omstændigheder kan jeg altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Vanggaard: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var betænkelig ved, at Staten overtog en forøget Andel i Hirtshals-Banen, og mente, at dette Offer muligvis vilde være for stort. Det ærede Medlem fandt endvidere, at Havnen var et godt Aktiv for Banen, og dette er sikkert rigtigt; det bevises bedst derved, at Underskuddet er gaaet ned fra 40 000 Kr. aarlig til nu 10 000 Kr. aarlig, og det kan sikkert forventes, at der naas Balance til næste Aar. Naar man ser, hvordan anden Privatbanedrift gaar, tror jeg, at den her foreslaaede Anbringelse af Statspenge til Privatbanedrift maa siges at være den bedst mulige.

Man kunde opstille det Spørgsmaal, og det er ogsaa sket adskillige Gange, om ikke en Bane paa 16 km, der gaar fra en Statsbane til en Statshavn, burde være en Statsbane; det burde den jo sikkert være. Imidlertid vil det ærede Medlem sikkert ikke mene, at hvis man paa nærværende Tidspunkt eksproprierede Banen, vilde det blive billigere for Statskassen; vi kan utvivlsomt gaa ud fra, at det vilde blive dyrere. I hvert Fald tror jeg, at den her foreslaaede Ordning er den billigste, navnlig under Hensyn til det dalende Underskud. Og naar man saa samtidig betænker, hvor vanskeligt det er at faa ordnet en saadan Sag om Nedlæggelse af en Jernbanestrækning, som Befolkningen ganske vist har været saa fornuftig ikke at skynde sig med at faa anlagt, men hvor Kommunerne dog har begravet nogle Penge, finder jeg det saare heldigt, ja nødvendigt, at Statsbanerne giver dette forøgede Tilskud til Hirtshals-Banen. Man vilde for øvrigt ikke have kunnet faa nogen anden Ordning gennemført i Mindelighed, idet Kommunerne har strakt sig saa langt, som det er forsvarligt, og virkelig har vist Offervillie for at faa denne vanskelige Sag ud af Verden.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Scotte): Lovforslaget ønskes jo drøftet i et Udvalg, og da de ret udviklede baade